

EVROPSKI PARLAMENT

2014 - 2019

Dokument zasedanja

A8-0163/2015

13.5.2015

POROČILO

o strategiji EU za enakost žensk in moških po letu 2015
(2014/2152(INI))

Odbor za pravice žensk in enakost spolov

Poročevalka: Maria Noichl

PR_INI

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA	3
OBRAZLOŽITEV	24
MANJŠINSKO MNENJE.....	28
MNENJE ODBORA ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE	29
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	35

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o strategiji EU za enakost žensk in moških po letu 2015 (2014/2152(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 2 in drugega pododstavka člena 3(3) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) ter člena 8 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju člena 23 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (EKČP),
- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk iz leta 1979,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov za preprečevanje in odpravljanje trgovine z osebami in izkoriščanja prostituiranja drugih iz leta 1949,
- ob upoštevanju deklaracije in izhodišč za ukrepanje, sprejetih na četrti svetovni konferenci o ženskah 15. septembra 1995 v Peking, ter poznejših končnih dokumentov, sprejetih na posebnih zasedanjih Združenih narodov Peking+5 (2000), Peking +10 (2005) in Peking+15 (2010), ter končnega dokumenta konference o pregledu Peking +20;
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 606/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o vzajemnem priznavanju zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah¹,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1567/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o podpori politikam in ukrepanju na področju reproduktivnega zdravja in zdrave spolnosti ter s tem povezanimi pravicami v državah v razvoju²,
- ob upoštevanju Direktive 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ³,
- ob upoštevanju Direktive 2011/99/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o evropski odredbi o zaščiti⁴,
- ob upoštevanju Direktive 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila

¹ UL L 181, 29.6.2013, str. 4.

² UL L 224, 6.9.2003, str. 1.

³ UL L 315, 14.11.2012, str. 57.

⁴ UL L 338, 21.12.2011, str. 2.

2011 o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti njenih žrtev in o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/629/PNZ¹,

- ob upoštevanju Direktive 2010/41/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2010 o uporabi načela enakega obravnavanja moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost, in o razveljavitvi Direktive Sveta 86/613/EGS²,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 2010/18/EU z dne 8. marca 2010 o izvajanju revidiranega okvirnega sporazuma o starševskem dopustu, sklenjenega med BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP in ETUC, ter o razveljavitvi Direktive 96/34/ES³,
- ob upoštevanju Direktive 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano)⁴,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 92/85/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uvedbi ukrepov za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo (deseta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS)⁵,
- ob upoštevanju Direktive 2004/113/ES o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi in s tem povezane sodbe Sodišča Evropske unije z dne 1. marca 2011 v zadevi Test-Achats (C-236/09)⁶,
- ob upoštevanju Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (Istanbulska konvencija),
- ob upoštevanju Evropskega pakta za enakost spolov (2011–2020), ki ga je Evropski svet sprejel marca 2011⁷,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 5. marca 2010 z naslovom Okrepljena zaveza za enakost med ženskami in moškimi – Listina žensk (COM(2010)0078),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 21. septembra 2010 z naslovom Strategija za enakost žensk in moških 2010–2015 (COM(2010)0491),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast (COM(2010)2020),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 20. septembra 2011 z naslovom Spodbujanje rasti in delovnih mest – program za posodobitev evropskih visokošolskih sistemov

¹ UL L 101, 15.4.2011, str. 1.

² UL L 180, 15.7.2010, str. 1.

³ UL L 68, 18.3.2010, str. 13.

⁴ UL L 204, 26.7.2006, str. 23.

⁵ UL L 348, 28.11.1992, str. 1.

⁶ UL C 130, 30.4.2011, str. 4.

⁷ Priloga k sklepom Sveta z dne 7. marca 2011.

(COM(2011)0567),

- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 16. septembra 2013 o vmesnem pregledu strategije za enakost žensk in moških 2010–2015) (SWD(2013)0339),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 8. marca 2010 o akcijskem načrtu EU za enakost spolov in krepitev vloge žensk pri razvoju (2010–2015) (SWD(2010)0265),
- ob upoštevanju sklepov seje Sveta za zaposlovanje, socialno politiko, zdravje in varstvo potrošnikov z 19. in 20. junija 2014,
- ob upoštevanju študije tematskega oddelka C Evropskega parlamenta z naslovom Study on the Evaluation of the Strategy for Equality between Women and Men 2010–2015 as a contribution to achieve the goals of the Beijing Platform for Action (Študija o vrednotenju strategije za enakost žensk in moških 2010–2015 kot prispevka k uresničevanju ciljev iz pekinških izhodišč za ukrepanje), objavljene leta 2014,
- ob upoštevanju poročila Agencije Evropske unije za temeljne pravice (FRA) z naslovom Violence against women – an EU-wide survey. Main results (Nasilje nad ženskami – evropska raziskava. Glavni rezultati), objavljenega marca 2014,
- ob upoštevanju poročila Agencije Evropske unije za temeljne pravice (FRA) z naslovom Discrimination against and living conditions of Roma women in 11 EU Member States (Diskriminacija in življenjske razmere Rominj v 11 državah članicah EU), objavljenega oktobra 2014,
- ob upoštevanju poročila Agencije Evropske unije za temeljne pravice (FRA) z naslovom Being Trans in the EU - Comparative analysis of the EU LGBT survey data (Biti trans v EU – primerjalna analiza podatkov iz raziskave EU o lezbijkah, gejih, biseksualcih in transseksualcih), objavljenega decembra 2014,
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 15. junija 1995 o četrti svetovni konferenci o ženskah v Pekingu: „Enakost, razvoj in mir“¹, z dne 10. marca 2005 o ukrepih po 4. svetovni konferenci o ženskah - Izhodišča za ukrepanje (Peking + 10)² in z dne 25. februarja 2010 o Pekingu^o+15 – izhodiščih Organizacije združenih narodov za ukrepanje na področju enakosti med spoloma³,
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 10. februarja 2010 o enakosti žensk in moških v Evropski uniji – 2009⁴, z dne 8. marca 2011 o enakosti žensk in moških v Evropski uniji – 2010⁵ in z dne 13. marca 2012 o enakosti žensk in moških v Evropski uniji – 2011⁶ ter

¹ UL C 166, 3.7.1995, str. 92.

² UL C 320 E, 15.12.2005, str. 247.

³ UL C 348 E, 21.12.2010, str. 11.

⁴ UL C 341E, 16.12.2010, str. 35.

⁵ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0085.

⁶ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0069.

- z dne 10. marca 2015 o napredku pri doseganju enakosti med ženskami in moškimi v Evropski uniji leta 2013¹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. septembra 2013 o uporabi načela enakega plačila delavk in delavcev za enako delo ali delo enake vrednosti²,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. marca 2013 o odpravi stereotipov o spolih v EU³,
 - ob upoštevanju svojih resolucij z dne 17. junija 2010 o vidikih enakosti spolov pri gospodarskem nazadovanju in finančni krizi⁴ in z dne 12. marca 2013 o vplivu gospodarske krize na enakost spolov in pravice žensk⁵,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. februarja 2013 o 57. zasedanju komisije Združenih narodov za položaj žensk o odpravi in preprečevanju vseh oblik nasilja nad ženskami in dekleti⁶,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. maja 2012 s priporočili Komisiji o uporabi načela enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti za moške in ženske⁷,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. novembra 2013 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju uravnotežene zastopanosti spolov med neizvršnimi direktorji družb, ki kotirajo na borzi, in s tem povezanih ukrepih⁸,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. februarja 2014 s priporočili Komisiji o boju proti nasilju nad ženskami⁹,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. februarja 2014 o evropskem semestru za usklajevanje gospodarskih politik: letni pregled rasti za leto 2014¹⁰,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravice žensk in enakost spolov ter mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve (A8-0163/2015),
- A. ker je pravica do enakega obravnavanja opredeljujoča temeljna pravica, priznana v Pogodbah o Evropski uniji, in je globoko ukoreninjena v evropski družbi ter nujno potrebna za njen nadaljnji razvoj, veljati pa mora v zakonodaji, praksi, sodni praksi in v dejanskem življenju;

¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0050.

² Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0375.

³ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0074.

⁴ UL C 236 E, 12.8.2011, str. 79.

⁵ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0073.

⁶ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0045.

⁷ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0225.

⁸ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0488.

⁹ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0126.

¹⁰ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0128.

- B. ker je Evropska unija v zgodovini naredila nekaj pomembnih korakov za krepitev pravic žensk in enakosti spolov, vendar sta se v zadnjem desetletju politično ukrepanje in reforma za enakost spolov na ravni EU upočasnili; ker je bila prejšnja strategija Komisije prešibka in ni vodila do ustreznega ukrepanja za enakost spolov; ker bo morala nova strategija dati nov zagon in voditi do konkretnih ukrepov za krepitev pravic žensk in spodbujanje enakosti spolov;
- C. ker so bili s prejšnjo strategijo Komisije sicer doseženi nekateri izmed zastavljenih ciljev, ne pa tudi popolna enakost spolov, ker so v njej pogosto manjkale navedbe o součinkovanju različnih oblik diskriminacije, jasno opredeljeni cilji in učinkoviti mehanizmi vrednotenja in ker se vključevanje načela enakosti spolov še vedno izvaja v omejenem obsegu;
- D. ker je enakost spolov osnovna vrednota Evropske unije, priznana v Pogodbah in Listini o temeljnih pravicah, Evropska unija pa si je zadala posebno nalogo, da jo vključi v vse svoje dejavnosti; ker je enakost spolov nepogrešljiva kot strateški cilj za uresničevanje splošnih ciljev EU, kot je na primer stopnja zaposlenosti, zastavljena v okviru strategije Evropa 2020, in kot bistvena gospodarska prednost za spodbujanje pravične in vključujoče gospodarske rasti; ker zmanjševanje poklicne neenakosti ni le cilj glede enakega obravnavanja, ampak tudi glede učinkovitosti in prilagodljivosti trga dela;
- E. ker je razkorak v izobraževanju, zaposlitvi, zdravju in diskriminaciji med Romi in večinsko družbo še vedno velik, položaj Rominj v Evropski uniji pa se je še poslabšal zaradi večplastne diskriminacije na podlagi etničnega porekla in spola;
- F. ker je gospodarski in politični položaj Evrope mogoče izboljšati ter posledice demografskih sprememb mogoče ustaviti samo z izkoriščenjem talenta in potenciala vseh žensk in moških;
- G. ker ne moremo ostati vezani na nekoristne in okoljsko netrajnostne gospodarske modele, ki temeljijo na zastareli razdelitvi dela na podlagi spola, ki jo je nadomestilo vključevanje žensk na trg dela; ker je potreben nov, socialno vzdržan model, ki bo temeljil na znanju in inovacijah ter vključeval celotno paleto talentov žensk v tkivo proizvodnje, tudi s spraševanjem o nekaterih industrijskih normah in dejavnikih, ki usmerjajo moške in ženske v različne poklice, z modelom pa bi popravili ravnovesje odgovornosti med moškimi in ženskami na javnem in zasebnem področju ter uskladili zasebno in poklicno življenje delavcev obeh spolov;
- H. ker je zagotavljanje dostopa do cenovno dosegljivega in kakovostnega otroškega varstva in podpornih storitev za starejše in druge vzdrževane člane bistveno za zagotavljanje enake vključenosti moških in žensk na trg dela, v izobraževanje in usposabljanje;
- I. ker je letos dvajseta obletnica pekinških izhodišč za ukrepanje in sprejetja ciljev, uresničevanje teh ciljev pa je aktualnejše kot kdaj koli prej;
- J. ker je fizično, spolno ali psihološko nasilje glavna ovira za enakost moških in žensk in ker je še vedno najbolj razširjena kršitev človekovih pravic, ki prizadene vse sloje družbe, hkrati pa je eno najredkeje prijavljenih kaznivih dejanj; ker je kljub ukrepom za boj proti nasilju, glede na raziskavo Agencije za temeljne pravice, opravljeno marca

- 2014, 55 % žensk v svojem življenju doživelo eno ali več oblik spolnega nadlegovanja, 33 % žensk pa je doživelo fizično in/ali spolno nasilje po 15. letu starosti; ker je življenje brez nasilja temeljni pogoj za polno sodelovanje v družbi in ker je treba uvesti stroge ukrepe za boj proti nasilju nad ženskami;
- K. ker je prisilna prostitucija vrsta nasilja, ki prizadene zlasti najbolj ranljive in je večinoma povezana z omrežji organiziranega kriminala in trgovino z ljudmi ter predstavlja oviro za enakost moških in žensk;
- L. ker tradicionalne strukture in napačne davčne spodbude ženskam vsiljujejo status prejemnic drugega dohodka v gospodinjstvu, ki se izraža v vertikalni in horizontalni segregaciji na trgu dela, prekinitvah v zaposlitvi in plačni neenakosti glede na spol, in ker poleg tega neplačana dela, povezana z gospodinjstvom, nego otrok in starejših ter drugih vzdrževanih članov veliko pogosteje opravljajo ženske, ki imajo zaradi tega manj časa za opravljanje plačanega dela in posledično mnogo nižje pokojnine, zaradi česar je treba usklajevanje poklicnega in družinskega življenja, tudi za uresničevanje ciljev strategije Evropa 2020, še naprej spodbujati s konkretnimi ukrepi, pri čemer je treba bolj vključiti predvsem moške;
- M. ker je stopnja zaposlenosti žensk 63 % oziroma 53,5 %, merjeno kot zaposlenost za polni delovni čas¹; ker razlika v plačah med spoloma trenutno znaša 16,4 %, razlika v pokojnina med spoloma pa povprečno 39 %; ker udeležba žensk na trgu dela ne pomeni vedno, vpliva, vodstvene položaje in položaje odločanja pa v glavnem zasedajo moški, kar ženske omejuje pri njihovih možnostih za vplivanje in predstavlja demokratični primanjkljaj pri odločanju, saj ženske predstavljajo polovico prebivalstva; ker spodbujanje enakosti spolov presega prepoved diskriminacije na podlagi spola, pozitivni ukrepi za podporo žensk pa so se izkazali kot bistveni pri njihovem popolnem vključevanju na trg dela, politično in gospodarsko odločanje in družbo na splošno; ker odrinjenost žensk od položajev moči in organov odločanja škoduje njihovim možnostim za vplivanje na lastni razvoj in emancipacijo ter na razvoj družbe;
- N. ker so se kvote po spolu in izmenjavanje kandidatov in kandidatk na strankarskih seznamih izkazali kot najučinkovitejše orodje pri odpravljanju diskriminacije in neravnovesij glede spola na položajih moči ter za izboljšanje demokratične zastopanosti v političnih organih odločanja;
- O. ker nespodbujanje politik za ravnovesje med zasebnim in poklicnim življenjem, neustrezno promoviranje prilagodljivega delovnika zlasti med moškimi ter slabo koriščenje starševskega in očetovskega dopusta predstavljajo pomembne ovire za ekonomsko neodvisnost žensk in enakopravno delitev družinskih in gospodinjjskih obveznosti;
- P. ker je v Evropi revščina v nesorazmernem deležu ženskega spola in vključuje zlasti matere samohranilke, invalidke, mlade in starejše ženske, migrantke in pripadnice etničnih manjšin, ki se vse spopadajo z revščino in socialno izključenostjo, to pa samo še poslabšujejo gospodarska kriza in posebni varčevalni ukrepi, kar pa ne upravičuje manjših naporov za enakost, dodatno pa položaj poslabšujejo negotovost zaposlitev,

¹ Poročilo Komisije o napredku v zvezi z enakostjo žensk in moških v letu 2012, (SWD(2013)0171), str. 8.

zaposlitve za skrajšan delovni čas, nizke plače in pokojnine, težaven dostop do osnovnih socialnih in zdravstvenih storitev ter dejstvo, da se zmanjšuje število delovnih mest predvsem v javnem sektorju in na področju storitev oskrbe in nege, zaradi česar je vidik enakosti spolov še pomembnejši;

- Q. ker so ženske na podeželju večkrat kot na urbanih območjih žrtve večplastne diskriminacije in spolnih stereotipov in ker je stopnja zaposlenosti žensk na podeželju veliko nižja kot v mestih; ker na podeželju ni priložnosti za kakovostno zaposlitev; ker poleg tega veliko žensk nikoli ni delalo na uradnem trgu dela in zato niso registrirane kot brezposelne niti zabeležene v statističnih podatkih o brezposelnosti, zaradi česar imajo posebne finančne in pravne težave pri uveljavljanju pravice do porodniškega in bolniškega dopusta, pridobitvi pokojninskih pravic in dostopu do socialnega varstva ter težave v primeru ločitve;
- R. ker tradicionalne spolne vloge in stereotipi še vedno močno vplivajo na razdelitev dela doma, pri izobraževanju, karieri, na delovnem mestu in družbi na splošno;
- S. ker spolni stereotipi in tradicionalne strukture negativno vplivajo na zdravje in univerzalni dostop do spolnega in reproduktivnega zdravja ter s tem povezanih pravic, ki so temeljne človekove pravice in jih zato nikoli ne bi smeli omejevati; ker je pravica do nadzora nad svojim telesom in pravica do samostojnega odločanja o njem temeljni pogoj za univerzalno enakost moških in žensk;
- T. ker se eden od šestih parov na svetu sooča s katero od oblik neplodnosti; ker bi morala Komisija pripraviti novo primerjalno analizo oploditve z biomedicinsko pomočjo v EU, saj je študija iz leta 2008 (SANCO/2008/C6/051), kjer so se pokazale precejšnje neenakosti pri dostopnosti zdravljenja neplodnosti, zastarela;
- U. ker nekatere izobraževalne ustanove še vedno izvajajo segregacijo na podlagi spola, učna gradiva pa pogosto vsebujejo spolne stereotipe, ki ohranjajo tradicionalno ločene vloge za deklince in dečke, kar negativno vpliva na njihovo izbiro; ker se ti vzorci vlog še krepijo zlasti s predstavitvami in podobami žensk v medijih, spletnem gradivu in oglaševanju;
- V. ker se danes transspolne osebe zaradi svoje spolne identitete ali izražanja spolnega izraza pogosto soočajo z diskriminacijo, nadlegovanjem in nasiljem v celotni Evropski uniji;
- W. ker ima Evropska unija odgovornost in nalogo kot zgled za enakost spolov in pravice žensk, kar bi morala postati temeljna naloga v njenih zunanjih ukrepih; ker so enakost spolov, boj proti nasilju na podlagi spola in krepitev vloge in položaja žensk bistvenega pomena za uresničevanje mednarodnih razvojnih ciljev ter za uspešno zunanjo politiko EU, njeno politiko razvojnega sodelovanja in mednarodno trgovinsko politiko; ker ženske niso zgolj bolj izpostavljene posledicam sprememb na področju energije, okolja in podnebja, ampak so tudi učinkoviti akterji pri strategijah omejevanja in prilagajanja ter gonilna sila za pravičen in trajnosten model rasti;
- X. ker so institucionalni mehanizmi nujna podlaga za uresničevanje enakosti spolov; ker je treba enakost spolov obravnavati tudi kot pomemben, presečen vidik na vseh področjih

politike v EU in njenih državah članicah, skupaj s koncepti vključevanja načela enakosti spolov, priprave proračuna ob upoštevanju enakosti spolov in presoje vplivov z vidika spola;

- Y. ker je razčlenitev podatkov po spolu nujno orodje, da se doseže dejanski napredek in učinkovito ovrednotijo rezultati;
- Z. ker so v zadnjih letih v številnih državah članicah okrepila gibanja proti enakosti spolov in skušajo okrepiti tradicionalne spolne vloge in omajati dosežke na področju enakosti spolov;
- Aa. ker sedanji izzivi in pridobljene izkušnje kažejo, da je bilo zaradi pomanjkanja politike, usklajene na različnih področjih, v preteklosti težko uresničevati enakost spolov ter da je potreben ustrezen delež sredstev, boljše usklajevanje, širjenje in promoviranje pravic žensk ob upoštevanju različnih razmer;

Splošna priporočila

1. poziva Komisijo, naj pripravi in sprejme novo ločeno strategijo za pravice žensk in enakost spolov v Evropi, katere cilj bo ustvariti enake možnosti in bo temeljila na prednostnih področjih predhodne strategije, da bi odpravili vse oblike diskriminacije, ki jo doživljajo ženske na trgu dela pri plačah, pokojninah, odločanju, dostopu do blaga in storitev, usklajevanju družinskega in poklicnega življenja, ter da bi odpravili vse oblike nasilja nad ženskami in diskriminatorne strukture in prakse, povezane s spolom; poudarja, da je treba pri novi strategiji za pravice žensk in enakost spolov dosledno upoštevati večplastne in presečne oblike diskriminacije, navedene v členu 21 Listine o temeljnih pravicah, ki imajo skupne osnovne dejavnike, a različen vpliv na ženske, ter da je treba pripraviti posebne ukrepe za krepitev pravic različnih skupin žensk, tudi invalidk, migrantk in pripadnic etničnih manjšin, Rominj, starejših žensk, mater samohranilk in lezbijk, gejev, biseksualnih, transseksualnih in interseksualnih oseb;
2. poziva Komisijo, naj v okviru širše strategije proti diskriminaciji pripravi ukrepe za odpravo diskriminacije vseh žensk v njihovi različnosti ter razločevalen in ločen časovni načrt za lezbijke, geje, biseksualne, transseksualne in interseksualne osebe; zato poziva Svet, naj čim prej oblikuje skupno stališče o predlogu direktive Sveta o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na vero ali prepričanje, invalidnost, starost, spol ali spolno usmerjenost, ki je blokirana od sprejetja v Parlamentu aprila 2009 ;
3. obžaluje, da strategija za enakost ženskami in moškimi 2010–2015 posebej ne obravnava vprašanja invalidnosti, čeprav so invalidne ženske pogosto v slabšem položaju kot invalidni moški ter jih pogosteje ogrožata revščina in socialna izključenost; zato poziva Komisijo, naj obravnava potrebe invalidk in jim zagotovi večjo udeležbo na trgu dela; zato obžaluje, da v Evropsko strategijo o invalidnosti za obdobje 2010–2020 ni vključen celovit pogled na spol ali posebno poglavje o politikah na področju invalidnosti s posebnim poudarkom na spolu;
4. poziva Komisijo, naj v razvoj in stalno vrednotenje strategije na strukturiran način vključi civilno družbo in socialne partnerje;
5. poziva države članice, naj v zasebnem in javnem sektorju okrepijo in zagotovijo celovito izvajanje kolektivnih pogajanj kot nepogrešljivega instrumenta za zakonsko urejanje delovnih razmerij, boj proti diskriminaciji pri plačilu in spodbujanje enakosti;
6. poziva Komisijo, naj pri ocenjevanju Direktive 2004/113/ES o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi upošteva primere diskriminacije;
7. poziva Komisijo, naj jasno opredeli, kakšno vlogo želi za Evropsko unijo v svetu in pri delu z državami članicami, vključno z njihovimi pristojnimi organi, na področju spodbujanja enakosti spolov znotraj in zunaj meja Unije, in naj si prizadeva za te cilje tako s pristopom vključevanja načela enakosti spolov na vseh področjih kot tudi s posameznimi ciljno usmerjenimi in konkretnimi ukrepi; poudarja, da je treba vidik enakosti spolov in boj proti nasilju na podlagi spola vključiti v zunanjo politiko EU, politiko razvojnega sodelovanja in mednarodne trgovine ter zagotoviti ustrezne finančne instrumente in kadrovske vire;

8. ponovno obžaluje, da v strategijo Evropa 2020 ni bil ustrezno vključen vidik enakosti spolov, in zato poziva Komisijo in Svet, naj zagotovita, da bo ta vidik vključen v vse programe, ukrepe in pobude v okviru te strategije, ter naj vključita poseben steber za enakost med ženskami in moškimi, obravnavata cilje prihodnje strategije kot del evropskega semestra ter naj v priporočila za posamezne države in letni pregled rasti vključita vidik spola;
9. poziva Komisijo in države članice, naj zberejo, analizirajo in objavijo zanesljive statistične podatke, razčlenjene po spolu in kazalnikih o enakosti spolov, na vseh področjih politike in na vseh ravneh upravljanja, pri čemer naj nadgradijo delo Evropskega inštituta za enakost spolov in Agencije Evropske unije za temeljne pravice, da bi lahko analizirali pripravo in izvajanje strategij za enakost spolov v Evropski uniji in državah članicah, jih posodobili in ocenili vključevanje vprašanj o enakosti spolov na vsa ustrezna nacionalna politična področja in politična področja Unije, in da bi, kjer je mogoče, te podatke razčlenili glede na raso ali etnično poreklo, vero ali prepričanje in invalidnost, kar bi omogočilo medsektorsko analizo za vsa področja politike in s tem beleženje večplastne diskriminacije, s katero se soočajo nekatere skupine žensk; spodbuja Komisijo in države članice, naj začnejo ocene učinka na podlagi spola za vse politike države članic, zlasti za predloge delovnih in pokojninskih reform;
10. poziva Komisijo, naj strategijo pripravi v obliki konkretnega akcijskega načrta, kjer bodo jasno opredeljeni odgovorni deležniki in ki bo na področjih nasilja nad ženskami, dela in časa, žensk na vodstvenih položajih in pri sprejemanju odločitev, finančnih sredstev, zdravja, znanja, izobraževanja in medijev, širšega sveta ter institucionalnih mehanizmov in vključevanja načela enakosti spolov upošteval specifične predloge, navedene v nadaljevanju; poudarja, da je treba, kjer je ustrezno in ob popolnem spoštovanju pristojnosti EU, uvesti zakonodajne prispevke, s katerimi bi okrepili zakonodajni okvir enakosti spolov;

Nasilje nad ženskami in nasilje na podlagi spola

11. ponovno poziva Komisijo, kot že v svoji resoluciji z dne 25. februarja 2014 s priporočili o boju proti nasilju nad ženskami, naj predloži pravni akt, ki bo zagotavljal skladen sistem za zbiranje statističnih podatkov in okrepljen pristop držav članic k preprečevanju in pregonu vseh oblik nasilja nad ženskami in dekleti ter nasilja na podlagi spola ter omogočal dostop do pravosodja ob manjših zahtevah;
12. poziva Komisijo, naj v prihodnjo strategijo vključi opredelitev nasilja na podlagi spola v skladu z določbami Direktive 2012/29/EU ter naj čim prej predloži celovito strategijo o boju proti nasilju nad ženskami in dekleti ter nasilju na podlagi spola, ki bo vsebovala tudi zavezujoč zakonodajni akt; poziva Svet, naj uporabi premostitveno klavzulo in soglasno sprejme sklep o vključitvi nasilja na podlagi spola med področja kriminala, naštetega v členu 83(1) PDEU;
13. poziva Komisijo, naj oceni možnost pristopa Evropske unije k Istanbulski konvenciji ter čim prej začne ta postopek, poleg tega pa naj z novo strategijo spodbuja države članice k ratifikaciji te konvencije in se dejavno zavzame za boj proti nasilju nad ženskami;

- poziva države članice, naj čim prej podpišejo in ratificirajo Istanbulsko konvencijo;
14. ponovno poziva Komisijo, naj leto 2016 razglasi za evropsko leto boja proti nasilju nad ženskami in dekleti, v katerem je treba prednost dati spodbujanju daljnosežnih in učinkovitih strategij, s katerimi bi bistveno zmanjšali nasilje nad ženskami in dekleti;
 15. poziva Evropsko unijo, naj države članice podpre pri pripravi kampanj in strategij proti vsakodnevnemu nadlegovanju žensk v javnosti ter pri procesu posredovanja najboljše prakse državam članicam;
 16. meni, da je nujno potrebno nadaljnje spremljanje prenosa in izvajanja direktive o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj, uredbe o vzajemnem priznavanju zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah in direktive o evropski odredbi o zaščiti do leta 2015 in še naprej;
 17. poziva Komisijo, naj v strategijo vključi kampanje za ničelno toleranco ter naj države članice podpre pri ozaveščanju družbe o problemu nasilja nad ženskami, pri spodbujanju vsakoletnih kampanj za večjo ozaveščenost o vzrokih nasilja in zlorabe ter pri preprečevanju, dostopu do sodnega varstva in podpori žrtev; poudarja, kako pomembno je v boj proti nasilju nad ženskami vključiti celotno družbo, še posebej moške in dečke; ravno tako poziva Komisijo, naj spremlja svoje pobude o boju proti pohabljanju ženskih spolovil;
 18. poudarja, da je za učinkovit boj proti nasilju nad ženskami in nekaznovanju potrebna sprememba odnosa do žensk in deklet v družbi, kjer so ženske prepogosto predstavljene v podrejenih vlogah in se nasilje nad njimi prepogosto dopušča ali se zmanjšuje njegova teža; poziva Komisijo, naj podpre države članice pri ukrepih za preprečevanje nasilja in boj proti njemu v številnih oblikah in njegovim temeljnim vzrokom ter pri varstvu zlorabljenih žensk in naj sprejme specifične ukrepe za različne vidike, vključno z večjo podporo zavetiščem za ženske in organizacijam, ki se ukvarjajo s podporo ženskam, ki so žrtve nasilja na podlagi spola, ter preventivnim ukrepom, kot so boj proti spolnim stereotipom in diskriminacijskim družbeno-kulturnim pogledom že od otroštva naprej in kaznovanje storilcev;
 19. ugotavlja, da se lahko zaradi feminizacije revščine povečajo trgovina z ženskami, spolno izkoriščanje in prisilna prostitucija, saj se poveča finančna odvisnost žensk; poziva Komisijo in države članice, naj raziščejo razloge, zakaj se ženske zatečejo k prostituciji, in načine, da bi zmanjšali povpraševanje; poudarja pomen programov za opustitev prostitucije;
 20. poudarja pomen sistematičnega usposabljanja strokovnega osebja, ki skrbi za ženske, ki so žrtve telesnega, spolnega ali psihičnega nasilja; meni, da je to usposabljanje nujno za izvajalce na prvi in drugi črti, ki vključujejo službe nujne socialne pomoči, službe medicinske pomoči, službe civilne zaščite in policijo;
 21. poziva države članice, naj v celoti izvajajo Direktivo 2011/36/EU o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej, ter Komisijo, naj oceni in spremlja izvajanje in opredeli najboljšo prakso za izmenjavo med državami članicami, da bi po izteku veljavne strategije leta 2016 sprejeli novo strategijo za boj proti trgovini z ljudmi, ki bi

vključevala vidik enakosti spolov, kjer bi imele prednost pravice žrtev trgovine z ljudmi, ki bi imela poseben steber o trgovini za namene spolnega izkoriščanja in s posebnim poudarkom na novih načinih trgovine z ljudmi, ki se razvijajo, medtem ko se že uveljavljeni načini opuščajo, Komisija pa naj tudi zagotovi, da bodo politika, proračun in rezultati priprave strategije vseh držav članic pregledni in dostopni;

22. poziva Komisijo, naj državam članicam pomaga zagotoviti, da bodo žrtve zalezovanja lahko pri premiku iz ene države članice EU v drugo izkoristile varstvo v okviru veljavnih ukrepov, kot so evropska odredba o zaščiti, uredba o vzajemnem priznavanju zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah in direktiva EU o zaščiti žrtev, ter naj pretehta nadaljnje ukrepe za boljše varstvo žrtev zalezovanja, saj je po številkah sodeč 18 % žensk v EU po 15. letu doživelo zalezovanje, pri čemer je pri eni od petih žrtev zalezovanje trajalo dve leti ali več¹;
23. poziva Komisijo, naj podpira pristojne organe držav članic pri oblikovanju njihovih akcijskih programov za enakost spolov ter nameni posebno pozornost novim oblikam nasilja nad ženskami, kot so spletno nadlegovanje, spletno zalezovanje in spletno ustrahovanje², in izvaja stalna vrednotenja; v zvezi s tem poudarja tudi pomen tesnega sodelovanja s civilno družbo za zgodnejše odkrivanje težav in učinkovitejše spopadanje z njimi;
24. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo države omogočile polno pravno priznanje izbranega spola posameznika, vključno s spremembo osebne imena, številke socialnega zavarovanja in drugih označevalcev spola na osebnih dokumentih;
25. ponovno poziva Komisijo, naj čim prej vzpostavi Evropsko opazovalnico nasilja nad ženskami v prostorih Evropskega inštituta za enakost spolov in pod vodstvom koordinatorja EU za boj proti nasilju nad ženskami in dekleti;

Delo in čas

26. poziva Komisijo, naj v novi strategiji posebno pozornost nameni različnim možnostim usklajevanja poklicnega in družinskega življenja; v zvezi s tem obžaluje zastoj pogajanj o sprejetju direktive o porodniškem dopustu in ponovno izraža neomejeno pripravljenost Parlamenta za sodelovanje; sicer poziva države članice, naj ohranijo pravice zaradi materinstva, sprejmejo ukrepe za preprečitev nepravilnega odpuščanja delavk med nosečnostjo ter zaščitijo ženske in moške z družinskimi obveznostmi pred nepravilnim odpuščanjem;
27. opozarja, da so nekatere države članice kljub možnosti financiranja EU izvedle proračunske reze, ki vplivajo na razpoložljivost, kakovost in stroške otroškega varstva, kar negativno vpliva na usklajevanje družinskega in poklicnega življenja, kar še posebej prizadene ženske; poziva Komisijo, naj spremlja doseganje barcelonskih ciljev in naj še naprej podpira države članice pri oblikovanju kakovostnega in cenovno dostopnega otroškega varstva s primernimi časi varstva ter naj nato oblikuje nove cilje na področju

¹ Nasilje nad ženskami: evropska raziskava. Glavni rezultati – poročilo Agencije za temeljne pravice, str. 83-84 in 92-93.

² Nasilje nad ženskami: evropska raziskava. Glavni rezultati – poročilo Agencije za temeljne pravice, str. 87.

- struktur otroškega varstva; pri tem poudarja, kako pomembno je povečati razpoložljivost, kakovost in dostopnost cenovno ugodnih storitev za skrb in nego otrok, starejših in oseb, ki potrebujejo posebno oskrbo, vključno s pomočjo za vzdrževane osebe, in pri tem zagotoviti, da je razpoložljivost teh storitev skladna s spolnim delovnikom za ženske in moške; ugotavlja, da bolj celovito dnevno varstvo in nega nista odvisna zgolj od sicer nujne javne politike, temveč tudi od spodbud podjetjem za ponujanje takih rešitev;
28. poudarja pomen prožnih oblik dela, ki moškim in ženskam omogočajo usklajevanje družinskega in poklicnega življenja, če lahko zaposleni o tem svobodno odloča, in poziva Komisijo, naj usklajuje in pospešuje izmenjavo najboljših praks; v zvezi s tem poudarja, da so potrebne kampanje ozaveščanja o enakopravni delitvi dela, povezanega z gospodinjstvom, oskrbo in nego, večje naložbe v infrastrukturo in spodbujanje vključitve moških ter uvedba najmanj desetdnevnega očetovskega dopusta ter starševskega dopusta za oba starša, ampak z velikimi spodbudami za očete, kot je neprenosljiv starševski dopust; poudarja, da je enakopraven starševski dopust v korist vsem družinskim članom in lahko spodbudi zmanjševanje diskriminacije pri starševskem dopustu;
 29. poziva, naj se sprejmejo potrebni ukrepi za spodbujanje višje stopnje zaposlenosti žensk, kot so cenovno dostopna oskrba in otroško varstvo, ustrezne ureditve porodniškega, očetovskega in starševskega dopusta ter prilagodljivost delovnega časa in krajev dela; poudarja pomen dobrih, varnih delovnih razmer, ki ženskam in moškim omogočajo usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja, ter poziva Komisijo, naj usklajuje in spodbuja krepitev pravic delavcev za večjo enakost spolov; poudarja, da je boljše ravnovesje med družinskim, osebnim in poklicnim življenjem pomemben sestavni del gospodarskega okrevanja, trajnostne demografije ter osebne in družbene blaginje, in ugotavlja, da bi lahko z enakopravno udeležbo moških in žensk na trgu dela močno povečali gospodarski potencial EU, pri čemer potrjuje pravičnost in vključevanje; opozarja, da bi po napovedih OECD popolna uskladitev stopnje delovne aktivnosti privedla do 12,4-odstotnega povečanja BDP na prebivalca do leta 2030; poudarja, je mogoče z delom za krajši delovni čas, ki ga opravljajo večinoma ženske, sicer lažje uskladiti družinsko in poklicno življenje, hkrati pa tako delo pomeni manjše možnosti za kariero, nižje plačilo in pokojnino, slabo izkoriščanje človeškega kapitala in posledično nižjo gospodarsko rast in blaginjo;
 30. poudarja, da je pomembno Evropski inštitut za enakost spolov zaprositi za zbiranje celovitih podatkov, razčlenjenih glede na spol, o času, namenjenem oskrbi, negi in gospodinjstvu ter prostem času, da bi to redno ocenjevali;
 31. priporoča, naj bosta družinska in delovna zakonodaja na področju enostarševskih družin in starševstva lezbijk, gejev, biseksualnih in transseksualnih oseb celovitejši, saj se sestava in opredelitev družine sčasoma spreminjata;
 32. poziva Komisijo in države članice, naj podpirajo glas žensk v socialnem dialogu in zastopnost žensk v sindikatih v vseh sektorjih;
 33. poziva Komisijo, naj v okviru strategije spodbuja države članice k ratifikaciji Konvencije 189 Mednarodne organizacije dela za krepitev pravic evropskih delavcev v

- gospodinjstvu in negi;
34. poziva Komisijo, naj podpira pristojne organe držav članic pri oblikovanju spodbud za delodajalce, da neformalno delo spremenijo v formalno zaposlitev; poudarja, da se visoka raven neprijavljenega dela ugotavlja zlasti v sektorjih, kjer delajo predvsem ženske, na primer delo v zasebnih gospodinjstvih; poziva države članice, naj se bojujejo proti prekarni in neprijavljeni zaposlitvi žensk, kar prispeva k popolni deregulaciji plačnih struktur za ženske, zlasti pozneje v življenju, ter negativno vpliva na socialno varnost žensk in stopnjo BDP v Evropski uniji, ter naj delavcem zagotovijo ustrezno socialno zaščito; poziva k hitri vzpostavitvi evropske platforme, da bi bolje preprečevali neprijavljeno delo ter od njega odvrčali;
 35. poudarja, da je feminizacija revščine posledica različnih dejavnikov, kot so prekinitev poklicne poti žensk, razlike v plačah (16,4 %) in pokojninah (39 %) med spoloma, neenakost spolov pri poklicnem napredovanju, dejstvo, da so ženske pogosto zaposlene na podlagi nestandardnih pogodb (kot so pogodbe za neprostovoljni skrajšani delovni čas, za začasno delo ter pogodbe brez zagotovljene minimalne delovne obveznosti), pomanjkanje socialne varnosti za partnerje, ki pomagajo samozaposlenim delavcem, in revščina v gospodinjstvih mater samohranilk; poudarja, da bi lahko s pomočjo politik boja proti revščini in diskriminaciji, ki temeljijo na vključevanju načela enakosti spolov, prek akcijskih programov, ki posebno pozornost namenjajo prikrajšanim ženskam in ki so podprti z ukrepi za boj proti revščini žensk, ter z izboljšanjem delovnih pogojev v sektorjih z nizkimi prihodki, v katerih so ženske prekomerno zastopane, do leta 2020 znižali stopnjo revščine pri 20 milijonih ljudi; poudarja, da večplastna diskriminacija, s katero se soočajo ženske zaradi invalidnosti, rasnega in etničnega porekla, družbeno-ekonomskega statusa, spolne identitete in drugih dejavnikov, prispeva k feminizaciji revščine; poudarja, da je pomembno spremljati, kakšni so učinki obdavčevanja in modelov delovnega časa glede na spol;
 36. pričakuje, da bo Komisija sprejela vse ukrepe, ki jih ima na voljo, da bo zagotovila, da bodo tudi socialni partnerji, ki se pogajajo o kolektivnih pogodbah, izvajali vse vidike direktiv EU s področja enakega obravnavanja moških in žensk, in da bo spodbujala dialog s socialnimi partnerji, da se preučijo vprašanja, kot so preglednost plač, pogoji za ženske v pogodbah za krajši delovni čas in določen čas, pa tudi spodbujanje udeležbe žensk v zelenih in inovativnih sektorjih; poudarja, da so pokojnine pomemben dejavnik pri ekonomski neodvisnosti prejemnikov in da razlike v pokojninah med spoloma odražajo nakopičene pomanjkljivosti kariere na trgu delu, pristranskem glede na spol; poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo ustrezne ukrepe za zmanjšanje razlik v pokojninah med spoloma, ki so neposredna posledica razlik v plačah med spoloma, ter naj ocenijo učinek novih pokojninskih sistemov na ženske, pri čemer naj bodo zlasti pozorne na pogodbe za krajši delovni čas in netipične pogodbe;
 37. poudarja, da je pomembno povečati ozaveščenost o konceptu skupne odgovornosti na ravni EU, da bi zagotovili polno priznanje pravic žensk v kmetijstvu; poziva Komisijo in države članice, naj prispevajo k promoviranju strategije za ustvarjanje delovnih mest za ženske na podeželju in s tem posredno tudi k zagotovitvi dostojnih pokojnin za upokojenke v EU, ki živijo v prekarjih razmerah, ter zahteva podporo političnim prizadevanjem za krepitev vloge žensk v kmetijstvu ter za njihovo ustrezno zastopanost

na vseh političnih, gospodarskih in socialnih forumih kmetijskega sektorja;

38. poziva Komisijo in države članice, naj upoštevajo socialno-ekonomske ovire, s katerimi se srečujejo ženske v posebnih okoliščinah, na primer na podeželju, v sektorjih, kjer prevladujejo moški, v starosti ter invalidke; poudarja, da je negotovost zaposlitve pri ženskah še vedno večja kot pri moških ter da se je zaradi krize še povečala, zato izraža zaskrbljenost zaradi števila in deleža žensk, ki jih je prizadela revščina zaposlenih; meni, da pomoč ženskam pri vrnitvi na trg dela zahteva večdimenzionalne politične rešitve, ki bodo vključevale vseživljenjsko učenje in ukrepe za preprečevanje prekarnih zaposlitev ter spodbujanje dela s pravicami in različnimi praksami organizacije dela; poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo vidik enakosti spolov v vseh programih za ustvarjanje delovnih mest, s čimer bi ustvarili kakovostna delovna mesta v skladu z agendo za dostojno delo Mednarodne organizacije dela;
39. poudarja, da sta gospodarska rast in konkurenčnost v EU odvisni od tega, ali bomo uspeli premostiti vrzel med stopnjo izobrazbe žensk (60 % univerzitetnih diplomantov v Evropi je žensk) ter njihovo udeležbo na trgu dela in položajem, ki ga na njem zavzemajo; poudarja, da se je treba boriti proti vsem vidikom vertikalne in horizontalne segregacije, ki omejujejo zaposlovanje žensk v določenih sektorjih in jih izključujejo z višjih hierarhičnih položajev v podjetjih; poudarja, da so pozitivni ukrepi v obstoječi zakonodaji, predvsem v javnem sektorju nekaterih držav članic, izboljšali enakost spolov pri vstopu na trg dela, vendar jih je treba razširiti na vse stopnje poklicne poti;

Udeležba pri odločanju in podjetništvo žensk

40. poudarja, da se je delež žensk v upravnih odborih podjetij najbolj povečal v državah, ki so že sprejele zakonodajo o obveznih kvotah, da pa so podjetja v državah članicah, ki niso sprejele zavezujočih ukrepov, še vedno daleč od doseganja sprejemljive zastopanosti obeh spolov; poudarja, da je treba podpreti pregledne postopke za imenovanje žensk kot neizvršnih članic v upravnih odborih podjetij, ki kotirajo na borzi; spodbuja javni in zasebni sektor k pripravi prostovoljnih shem za spodbujanje žensk na vodstvenih položajih; poziva Komisijo, naj v strategijo vključi posebne ukrepe za spodbujanje enake zastopanosti žensk in moških na vodstvenih položajih, ter podpira Svet pri pogajanjih za sprejem direktive o zagotavljanju uravnotežene zastopanosti moških in žensk v neizvršnih odborih; poziva Svet, naj čim prej pripravi skupno stališče o osnutku te direktive;
41. poziva Komisijo, naj oblikuje spodbude za države članice, ki bodo privedle do bolj uravnotežene zastopanosti žensk in moških v občinskih svetih, regionalnih in nacionalnih parlamentih in ter Evropskem parlamentu, ter pri tem poudarja pomen volilnih seznamov, uravnoteženih glede na spol in z izmenično navedenimi kandidati in kandidatki; poudarja pomen, ki ga imajo kvote pri večji navzočnosti žensk pri političnem odločanju; poziva vse institucije EU, naj uvedejo notranje ukrepe za večjo enakost spolov v svojih organih odločanja, tako da se za visoke položaja EU predlagata kandidatka in kandidat; meni, da bi bilo treba za Komisijo zahtevati enakost spolov ter da je imenovanje Komisije na podlagi enakosti spolov pomemben kazalnik dela na tem področju v prihodnje;
42. opozarja na neravnovesja pri vključenosti moških in žensk v odločanje v politiki, upravi

in gospodarstvu ter na dejstvo, da je ovire za vključenost žensk mogoče pripisati kombinaciji diskriminacije na podlagi spola in stereotipnega vedenja, ki še vedno prevladuje v poslovnem svetu, politiki in družbi; poudarja, da je med novimi diplomanti 60 % žensk, vendar so v nekaterih sektorjih, kot sta znanost in raziskovalna dejavnost, slabo zastopane; poziva Komisijo in države članice, naj ženske ozavestijo o možnostih usposabljanja na teh področjih in jim zagotovijo enake možnosti dostopa do poklica in poklicnega uspeha kot moškim; ugotavlja, da imajo na splošno ženske poklicno pot brez večjega napredovanja; poziva države članice, naj spodbujajo in podpirajo ženske, da bodo lahko imele uspešno poklicno pot, med drugim s pozitivnimi ukrepi, kot so programi mrežnega povezovanja in mentorstva, ter z zagotavljanjem ustreznih pogojev in enakih možnosti, kot jih imajo moški, za usposabljanje, napredovanje, prekvalificiranje in ponovno usposabljanje ne glede na njihovo starost; poudarja pomen politik za enakost med moškimi in ženskami pri zaposlovanju, pri čemer priznava morebitno ranljivost žensk v vrhunskih poklicih; poudarja, da bi morala zlasti Komisija spodbujati politike proti nadlegovanju na delovnem mestu¹;

43. poudarja, da ženske predstavljajo 52 % celotnega evropskega prebivalstva, vendar le tretjino samozaposlenih oziroma vseh podjetnikov začetnikov v EU; poudarja pomen programov podpore za podjetnice in ženske v znanosti in akademskih krogih, ter poziva EU, naj tem programom nudi bolj oprijemljivo podporo; poziva Komisijo, naj preuči in pripravi predloge o načinih, s katerimi bi ženske pritegnili k ustanavljanju podjetij; poudarja, da bi bilo treba potencialne podjetnice, znanstvenice in akademikinje seznaniti s programi podpore in možnostmi financiranja; spodbuja države članice, naj spodbujajo ukrepe za pomoč in svetovanje ženskam, ki se odločijo za podjetništvo, in naj spodbujajo podjetništvo žensk, omogočijo in poenostavijo dostop do financiranja in druge podpore, skrajšajo upravne postopke in odpravijo druge ovire za zagonska podjetja pod vodstvom žensk;

Finančna sredstva

44. opozarja, da še vedno obstajajo razlike v plačah med spoloma, ki so se v zadnjih letih komaj kaj zmanjšale; poudarja, da razlike v plačah med spoloma izvirajo iz nezadostnega sodelovanja žensk na trgu dela, vertikalne in horizontalne segregacije in dejstva, da so plače v sektorjih, v katerih so ženske prekomerno zastopane, pogosto nižje; poziva Komisijo, naj spremlja izvajanje Direktive 2006/54/EU ter predstavi posebne ukrepe, kjer bodo upoštevane zakonodajne in nezakonodajne strukturne razlike v plačah, da se zagotovi preglednost pri plačah in uvedejo kazni, s čimer bi zmanjšali razlike v plačah med spoloma, ter naj predloži letno poročilo o napredku pri tem vprašanju; spodbuja države članice, naj prepoznajo potencial nedavne direktive o javnih naročilih, ki lahko spodbudi in izboljša vključevanje načela enakosti med spoloma, ter naj premislijo o možnosti, da se, kjer je to možno, v pogodbah o javnih naročilih kot pogoj postavijo zahteve o enakem obravnavanju in enakosti spolov na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje; poziva Komisijo in države članice, naj preučijo, ali bi lahko socialne klavzule v javnih naročilih uporabili kot orodje za krepitev politik za socialno vključenost; se zaveda, da je treba pri razvijanju te ideje spoštovati zakonodajo EU o konkurenci;

¹ Nasilje nad ženskami: evropska raziskava. Glavni rezultati – poročilo Agencije za temeljne pravice, str 96.

45. poziva Komisijo in države članice, naj pri pripravi fiskalne politike, ureditve socialne varnosti in javnih storitev upoštevajo demografski razvoj in spremembe v velikosti in sestavi gospodinjstev;
46. poziva Komisijo, naj države članice podpre v boju proti revščini, ki še zlasti prizadene matere samohranilke in jo je kriza še povečala, kar vodi v večjo socialno izključenost;
47. poziva Komisijo, naj države članice podpre pri večjem črpanju iz strukturnih skladov za večje naložbe v javno otroško varstvo in oskrbo za starejše, kar naj bo osrednja strategija za večjo udeležbo žensk na trgu dela;
48. ponovno poudarja, da Direktiva 2006/54/ES v sedanji obliki ni dovolj učinkovita za reševanje razlike v plačah med spoloma in doseganje cilja enakosti med spoloma pri zaposlovanju in delu; poziva Komisijo, naj nemudoma pregleda to direktivo;
49. meni, da bi morale politike in instrumenti, namenjeni odpravljanju brezposelnosti mladih, kot sta jamstvo za mlade in pobuda za zaposlovanje mladih, upoštevati posebne potrebe mladih moških in žensk, da bi jim omogočili dostop do trga dela; ugotavlja, da je delež mladih žensk, ki niso zaposlene, se ne izobražujejo ali usposabljujejo, višji kot pri moških; prav tako poziva, naj se zberejo podatki o brezposelnosti mladih, ločeno po spolu, da se lahko sprejmejo namenske politike, ki bodo temeljile na dejstvih;
50. poziva Komisijo, naj naložbeni sveženj, sprejet leta 2014, in jamstvo za mlade še bolj prilagodi posebnemu položaju in potrebam deklet in žensk;
51. poudarja pomen izmenjave primerov in pobud najboljše prakse, da bi odpravili trend zmanjševanja kvalifikacij žensk, razvili njihove veščine in znanja ali jim zagotovili usposabljanje, s pomočjo katerega se bodo lahko ponovno vključile na trg dela po obdobju, ki so ga posvetile izključno negi otrok ali drugih vzdrževanih članov; ravno tako poudarja, da je pomembno izboljšati in olajšati priznavanje diplom in kvalifikacij, s čimer bi preprečili slabo izkoriščenost veščin visoko kvalificiranih žensk, kar pogosto velja za migrantke;

Zdravje

52. poziva Komisijo, naj podpira države članice pri zagotavljanju kakovostnih, geografsko ustreznih in lahko dostopnih storitev na področju spolnega in reproduktivnega zdravja ter s tem povezanih pravic, varnejših in zakonitih splavov in kontracepcijskih sredstev ter splošnega zdravstvenega varstva;
53. poziva Komisijo, naj spolno in reproduktivno zdravje in s tem povezane pravice vključi v naslednjo strategijo EU o zdravju, da bi zagotovili enakost žensk in moških ter dopolnili nacionalne politike na tem področju;
54. države članice opozarja, da se je treba osredotočiti na preprečevanje spolno prenosljivih bolezni, metode preprečevanja ter na preventivo in raziskave za izboljšanje zgodnjega odkrivanja bolezni, kot je rak pri ženskah (rak dojke, materničnega vratu in jajčnikov) z rednimi ginekološkimi pregledi;

55. ponovno poziva Komisijo in Svetovno zdravstveno organizacijo, naj motnje spolne identitete umakneta s seznama duševnih in vedenjskih motenj, naj v pogojanjih o 11. različici mednarodne klasifikacije bolezni (ICD-11) zagotovita ponovno nepatološko klasifikacijo in da raznolikost spolov v otroštvu ni patologizirana;
56. priznava pomen spolnih in reproduktivnih pravic in poziva Komisijo, naj pripravi modele dobre prakse o vzgoji o spolnosti in odnosih za mlade v Evropi;
57. poudarja, da mora Komisija izvesti pregled po merilih glede spola, da bodo zdravstvene politike EU in raziskave, financirane s sredstvi EU, v večji meri obravnavale zdravstveno stanje in diagnoze žensk;
58. poudarja pomen kampanj ozaveščanja o bolezenskih znakih, značilnih glede na spol, ter o vlogah spolov in stereotipih, ki vplivajo na zdravje, ter poziva Komisijo, naj zagotovi finančno pomoč raziskovalnim programom, ki upoštevajo spol;
59. poziva Komisijo, naj države članice spodbudi k promoviranju (medicinske) podpore plodnosti in k odpravi diskriminacije pri dostopu do zdravljenja neplodnosti in oploditvah z biomedicinsko pomočjo; pri tem ugotavlja, da je pomembno podpreti posvojitev in pravico vseh otrok, da poznajo svoje starše;
60. poziva Komisijo in države članice, naj ukrepajo in v šolah izvajajo programe spolne vzgoje ter mladim zagotovijo svetovanje in dostop do kontracepcije;

Znanje, izobraževanje in mediji

61. poziva Komisijo, naj v državah članicah oblikuje spodbude za ustrezno izobraževanje, namenjeno razvijanju kritičnega odnosa do medijev, ki naj bi spodbudil izpraševanje stereotipov in struktur, ter naj poda primere najboljših praks, da se preveri, kako se stereotipizirajo vloge v doslej uporabljenih učnih gradivih; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj podpira programe ozaveščanja o stereotipih, seksizmu in tradicionalnih spolnih vlogah na področju izobraževanja in medijev ter naj pripravi kampanje za pozitivne modele ženskih in moških vlog; pri tem poudarja, da bi moral biti boj proti ustrahovanju lezbijk, gejev, biseksualnih, transseksualnih in interseksualnih oseb in predsodki proti njim v šolah, naj bo to pri šolarjih, starših ali učiteljih, vključen v prizadevanja EU proti spolnim stereotipom; pri tem poudarja pomen pedagogike za učitelje, ki temelji na enakosti spolov, da lahko ti jasno pojasnijo prednosti enakosti spolov in raznolike družbe;
62. poziva države članice, zlasti medijske regulatorje, naj s kakovostnega in količinskega vidika preučijo prostor, ki ga namenjajo ženskam, in naj spodbujajo uravnoteženo podobo žensk brez stereotipov na način, ki spoštuje dostojanstvo žensk, njihove različne vloge in identiteto, ter naj zagotovijo, da v komercialnih avdiovizualnih medijih ne bo spolne diskriminacije ali ponižujočih predstavitev žensk, zlasti v spletnih medijih, ki se pogosto usmerjajo na ženske in dekleta; poudarja, da bi morale države članice izboljšati dostop žensk do zaposlitvenih možnosti v medijih, zlasti do vodstvenih položajev; poziva Komisijo, naj poveča občutljivost držav članic, da morajo biti javni in zakoniti mediji zgled pri predstavljanju raznolikosti; poziva Komisijo in države članice, naj se odločneje zavzamejo za odpravo seksističnih stereotipov, ki jih razširjajo mediji, in

opozarja na pomembne ukrepe iz poročila Evropskega parlamenta o odpravi stereotipov o spolih, ki je bilo sprejeto leta 2013;

63. poudarja odločilno vlogo, ki jo imata izobraževanje in krepitev vloge in položaja žensk v boju proti spolnim stereotipom in pri odpravi diskriminacije na podlagi spola ter pozitiven učinek za ženske ter družbo in gospodarstvo na splošno; poudarja, da je izredno pomembno te vrednote privzgojiti že v zgodnji starosti ter izvajati kampanje za ozaveščenost na delovnem mestu in v medijih, kjer je poudarjena vloga moških pri promoviranju enakosti, enakopravna razdelitev družinskih obveznosti in ravnovesje med zasebnim in poklicnim življenjem;
64. poudarja, da bi morale biti uresničevanje enakosti spolov merilo za vse kulturne, izobraževalne in raziskovalne programe, financirane s sredstvi EU, ter poziva Komisijo, naj v program Obzorje 2020 vključi posebno področje za raziskave spola;
65. naroča Komisiji, naj izvede študijo o učinkih predstavitve spolov v javnosti, medijih in izobraževalnih ustanovah, pri čemer naj se osredotoči na ustrahovanje v šolah, sovražni govor in nasilje na podlagi spola;
66. poziva Komisijo, naj podpre kampanje in pobude za dejavno udeležbo državljanov v družbi, zlasti žensk in migrantk;
67. poziva Komisijo, naj podpira države članice pri ustanavljanju kateder za študije spolov in feministične raziskave;

Širši svet

68. poziva Komisijo, naj zagotovi, da evropsko razvojno sodelovanje sloni na pristopu, ki temelji na človekovih pravicah s posebnim poudarkom na enakosti spolov, usposabljanju žensk, boju proti vsem oblikam nasilja nad ženskami in odpravi otroškega dela; izpostavlja, da je univerzalen dostop do zdravja, zlasti spolnega in reproduktivnega zdravja ter s tem povezanih pravic, temeljna človekova pravica in poudarja pravico do prostovoljnega dostopa do storitev načrtovanja družine, vključno z varno in zakonito oskrbo pri splavu, informacijami in izobraževanjem za zmanjšanje umrljivosti mater in dojenčkov ter odpravo vseh oblik nasilja na podlagi spola, tudi pohabljanja ženskih spolovil, otroških, zgodnjih in prisilnih porok, spolnega genocida, prisilne sterilizacije in posilstva v partnerski zvezi;
69. poudarja, da je treba vidik spola nujno vključiti v vse dele načrtovanja programov za varnost hrane, saj ženske skrbijo za 80 % kmetijstva v Afriki;
70. poziva Komisijo, naj se v okviru širitvene in sosedske politike in na področju razvojnega sodelovanja, trgovine in diplomatskih odnosov zavzame za uvedbo standarda, ki pravice žensk določa kot človekovo pravico, spoštovanje te pravice pa je obvezno in del strukturiranega dialoga v vseh partnerstvih EU in dvostranskih pogajanjih; poudarja pomen participativnega sodelovanja z vsemi deležniki, predvsem z organizacijami za pravice žensk in organizacijami civilne družbe ter združenji lokalne in regionalne vlade v okviru razvojnega sodelovanja; poziva Komisijo, naj prizna, da s postavljanjem deklet v ospredje svetovnega razvoja nastaja okvir, ki zagotavlja

spoštovanje, spodbujanje in uresničevanje človekovih pravic deklet, in poziva, naj bodo deklaracija o dekletih in njeni cilji jedro strategije za enakost spolov po letu 2015; poudarja, da je pomembno izvajati kampanje informiranja in ozaveščanja v skupnostih, kjer se kršijo človekove pravice na podlagi spola;

71. poziva Komisijo, naj spodbuja države članice pri pripravi akcijskega načrta na podlagi resolucij varnostnega sveta Združenih narodov št. 1325 in 1820 o ženskah, miru in varnosti; opozarja mednarodno skupnost, da so potrebni zaščitni ukrepi za ženske in dekleta, predvsem zaščita pred posilstvom, ki se uporablja kot vojno orožje, in prisilno prostitucijo; odločno obsoja, da se spolno nasilje nad ženskami še vedno uporablja kot vojno orožje; poudarja, da je treba narediti več za zagotovitev spoštovanja mednarodnega prava, zaščito žrtev in dostop do zdravstvene in psihološke podpore za ženske in dekleta, zlorabljeni med spori;
72. poziva, da za zagotavljanje humanitarne pomoči EU in njenih držav članic ne bi smele veljati omejitve drugih partnerskih donatorjev glede potrebnega zdravljenja, vključno z dostopom do varnega splava za ženske in dekleta, ki so žrtve posilstva v oboroženih spopadih;
73. poudarja pomen azilne in migracijske politike, ki upošteva oba spola, priznanja ogroženosti zaradi pohabljanja spolovil kot razloga za azil in razvoja ustreznih smernic in usklajevanja primerov najboljših praks; pri tem poudarja nujnost individualne pravice do prebivanja, predvsem za migrantke v primerih nasilja v družini, saj sicer nastane neravnovesje moči; poziva Komisijo, naj ovrednoti in opredeli specifične ukrepe, s katerim bi lahko okrepili pravice prosilk za azil ter jih spoštovali v celotnem azilnem postopku;
74. poziva Komisijo, naj zbira podatke, razčlenjene glede na spol, za izvedbo presoje vpliva na ženske na področju podnebne, okoljske in energetske politike;
75. poudarja, da je kljub svetovalcem za vprašanja spola v vojaških in civilnih misijah za krizno upravljanje, kjer sodeluje EU, še vedno treba povečati število žensk, vključenih v operacije in misije na vseh ravneh odločanja ter v mirovna pogajanja in proces obnove; vztraja, da bi morala vsaka misija imeti posebno strategijo za pravice deklic in žensk ter enakost spolov; poleg tega meni, da bi bilo treba v naslednji načrt Evropske službe za zunanje delovanje za človekove pravice vključiti posebno poglavje o enakosti spolov; pri tem poudarja pomen nepretrganega in intenzivnega sodelovanja med Odborom za pravice žensk in enakost spolov ter Evropsko službo za zunanje delovanje;

Institucionalni mehanizmi in vključevanje načela enakosti spolov

76. poziva Komisijo, naj spodbuja vključevanje načela enakosti spolov, pripravo proračuna ob upoštevanju enakosti spolov in presoje vplivov z vidika spola na vseh področjih in pri vseh zakonodajnih predlogih na vseh ravneh upravljanja in na ta način poskrbi za konkretne cilje na področju enakosti spolov; poziva Računsko sodišče, naj pri ocenjevanju izvajanja proračuna Unije upošteva vidik spola; ravno tako poziva države članice, naj razsežnost spola vključijo v svoje proračune, da bi preučili vladne programe in politike, njihov učinke na dodeljevanje sredstev in prispevek k enakosti moških in žensk;

77. poleg tega poziva Komisijo, naj spodbuja sodelovanje med državami članicami, organizacijami za pravice žensk in socialnimi partnerji;
78. poudarja pomen ustreznega financiranja nacionalnih organov za enakost spolov in odpravo diskriminacije; poziva Evropsko komisijo, naj skrbno spremlja učinkovitost nacionalnih pritožbenih organov in postopkov na področju izvajanja direktiv o enakosti spolov; pri tem poziva tudi Komisijo, naj z ustrežno in predvidljivo finančno pomočjo podpre izvajanje Evropske listine za enakost med ženskami in moškimi v lokalnem življenju ter nepretrgano delovanje nevladnih organizacij, zlasti organizacij za pravice žensk in drugih organizacij, ki se ukvarjajo z vprašanji spola; v zvezi s tem tudi poziva k nadaljnjemu finančnemu podpiranju programa Daphne in ohranjanju njegove prepoznavnosti, da se bodo predvsem organizacije za pravice žensk na kraju samem v državah članicah lahko še naprej borile proti nasilju nad ženskami;
79. poudarja pomen partnerskega sodelovanja Komisije in Parlamenta ter zato predlaga, naj komisarka za pravosodje, potrošnike in enakost spolov Odboru za pravice žensk in enakost spolov pisno in ustno predloži letno poročilo o napredku pri ciljnih, določenih v strategiji, tako z vidika Komisije kot tudi z vidika držav članic ter glede sprejemanja pristopa za vsako državo posebej pri poročanju o specifičnih informacijah za vsako državo;
80. poziva Komisijo, naj sodeluje s Parlamentom in Svetom ter skliče letno vrhunsko srečanje EU za enakost spolov in pravice žensk, kjer bi opredelili doseženi napredek in obnovili zaveze;
81. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in vladam držav članic.

OBRAZLOŽITEV

Poročilo je iz evropskega in svetovnega vidika predloženo v prelomnem trenutku: v letu 2015, ko bodo ob dvajseti obletnici sprejetja ciljev pekinških izhodišč za ukrepanje in ob izteku razvojnih ciljev tisočletja pripravljene številne ocene napredka na področju enakosti žensk in moških po vsem svetu. Te bodo še enkrat pokazale, da pri doseganju dejanske enakosti spolov na vseh področjih življenja napredujemo le počasi. Ta trend potrjuje tudi indeks enakosti spolov Evropskega inštituta za enakost med spoloma, na podlagi katerega EU v povprečju dosega 54 od 100 možnih točk. Tudi znotraj EU torej še nismo dosegli vseh ciljev na poti do dejanske enakosti spolov, pa naj gre za pravico do nedotakljivosti in dostojnega življenja, boljšo porazdelitev nalog na področju nege in oskrbe ali za izkoriščanje talentov in usposobljenosti v celoti.

Razvoj učinkovitih in usklajenih strategij za odpravljanje vseh oblik diskriminacije žensk in moških bi moral biti glavni cilj evropske politike enakosti spolov v naslednjih petih letih. Treba je zagotoviti, da ženske in moški ne bodo v slabšem položaju zaradi svoje etnične pripadnosti, spolne usmerjenosti, spolne identitete, invalidnosti, verskega prepričanja, družbenega sloja, državljanstva ali starosti. Poleg tega je treba posebno pozornost nameniti večplastni diskriminaciji.

Cilji glede enakosti spolov, ki se že desetletja vedno znova potrjujejo, so zaradi še vedno trajajoče finančne krize in ukrepov za proračunsko konsolidacijo v državah članicah zvoedeneli. To pa bi lahko že vnaprej preprečili z učinkovito, ciljno usmerjeno in smiselno uporabo sredstev ter z vključevanjem načela enakosti spolov v zasnovo programov in v stalno vrednotenje. Ženske tako ne bi bile nesorazmerno prizadete.

Poročevalka meni, da lahko gospodarske in socialne cilje ter cilje na področju zaposlovanja v EU dosežemo le, če bomo v celoti uveljavili načelo enakosti spolov. Zato je treba to vprašanje obravnavati kot strateški in univerzalni cilj. Zaradi krize in nenehne nevarnosti nazadovanja je treba načelo enakosti spolov ponovno potrditi, tudi s sprejetjem nove strategije Evropske komisije.

Nasilje nad ženskami

Nasilje nad ženskami in dekleti je huda kršitev človekovih pravic in hkrati odraz neenakosti spolov, ki po drugi strani vpliva na dejansko enakost. Samo človek, ki živi brez nasilja, lahko dejansko sodeluje v družbi in kaj doseže v svojem življenju. Nasilje nad ženskami v vseh oblikah, od nasilja v družini in posilstva prek nadlegovanja na delovnem mestu vse do spolnega izkoriščanja, prisilne prostitucije in pornografije ter prisilne sterilizacije, je vsakodnevni pojav v naši družbi.

- Ena od treh žensk v EU je po 15. letu starosti v svojem življenju utrpela fizično in/ali spolno nasilje¹.

Poročevalka zato poziva k odločnemu ukrepanju EU in ponovno poudarja, da je treba ratificirati Konvencijo o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (Istanbulska konvencija) in sprejeti enoten pravni okvir za preprečevanje nasilja nad dekleti in ženskami ter boj proti njemu. Fante in moške je treba v prihodnosti v večji meri vključevati v boj proti nasilju nad ženskami.

Sveženj zakonodajnih predlogov, ki ureja čezmejno zaščito žrtev kaznivih dejanj v EU, je že mogoče oceniti kot velik uspeh na področju boja proti nasilju. Tudi tukaj pa je treba nadalje spremljati izvajanje v državah članicah.

Delo in čas

V zadnjih nekaj letih so se razlike, vezane na spol, glede zaposlovanja, brezposelnosti, plač in revščine zmanjšale. Vendar pa je to predvsem posledica splošnega poslabšanja razmer zaradi krize. Poleg tega v okviru cilja strategije Evropa 2020 o 75-odstotni stopnji zaposlenosti vsega aktivnega prebivalstva v EU ni jasne porazdelitve glede na spol.

- Po podatkih Evropske komisije je danes zaposlenih 74,2 % moških in le 62,5 % žensk.

Dejanska enakost spolov na trgu dela torej še ni dosežena. Ženske so poleg tega pogosteje v negotovem delovnem razmerju, za katerega so značilne pogodbe za določen čas in nižje plače. Zakoreninjene strukture in stereotipi še vedno povzročajo veliko horizontalno in vertikalno segregacijo, vezano na spol, na trgu dela, pri čemer razlika v plačah med spoloma trenutno znaša 16,4 %, medtem ko se s starostjo razlika povečuje in znaša tako pri pokojninah 39 %. Ženske so pogosto zaposlene za skrajšani delovni čas, čeprav bi želele delati poln delovni čas. Poleg tega še vedno prevzemajo večji del gospodinjskih opravil in oskrbe, zato jim ostane manj časa za opravljanje poklicnega dela, pogosto pa se tudi težko vrnejo na delo po koncu porodniškega dopusta. V okviru mnogih strategij za usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja se skuša ta problem rešiti s storitvami oskrbe in gospodinjskimi storitvami, kar pa lahko ponovno privede do izkoriščanja, zlasti žensk, ki delajo na črno, in etniziranja dela, povezanega z nego.

Poročevalka poziva Komisijo, naj pretehta, ali bi bilo treba določiti konkretne cilje in sankcije v zvezi z zmanjševanjem razlike v plačah med spoloma. Za boljše usklajevanje poklicnega in družinskega življenja je treba v naloge nege in gospodinjska opravila v večji meri vključiti moške.

Ženske na vodilnih položajih in v procesu sprejemanja odločitev

Ker so ženske zaradi pojava steklenega stropa premalo zastopane v procesu odločanja, imajo zelo omejene možnosti, da vplivajo na družbene strukture in jih spremenijo.

- Po podatkih Evropske komisije je med izvršnimi direktorji v EU le 5 % žensk.

¹ Violence against women: an EU-wide survey (Nasilje nad ženskami: vseevropska študija), Evropska agencija za temeljne pravice, marec 2014.

EU bi se zato morala zavzemati za ustrezno mesto žensk pri političnem odločanju, pa tudi pri odločanju na socialnem, verskem, kulturnem, medijskem, znanstvenem in civilnodružbenem področju, glede na delež žensk v prebivalstvu. Ker institucije EU pogosto veljajo za zgled, poročevalka poziva Komisijo, naj se zavzema za enako zastopanost spolov v vseh institucijah EU.

V EU je v povprečju le 18,6 % članov v nadzornih svetih žensk, zato je bistveno nadaljevati pogajanja o direktivi o ženskah na vodilnih položajih (COM(2012)0614, 2012/0299(COD)) in jo v naslednjem koraku razširiti tudi na izvršne direktorje.

Finančna sredstva

Danes se sicer več razpravlja o revščini žensk v Evropi, kljub temu pa jo družba žal še vedno dopušča. Zaradi napačnih davčnih spodbud, statusa prejemnic drugega dohodka v gospodinjstvu, segregacije, plačne neenakosti in prekinitve poklicne poti se revščina v delovni dobi prenese tudi v starost, o čemer pričajo razlike v pokojninah, vezane na spol. To tveganje je zlasti visoko pri samohranilkah, ki tudi več težav pri dostopu do posojil in drugih finančnih storitev. Kriza je te razmere še zaostri. Varčevalni ukrepi, ki so jih uvedle vlade, kot so zamrznitev in znižanje plač, zaustavitev zaposlovanja in zmanjšanje števila zaposlenih v javnem sektorju, pokojninske reforme, zmanjšanje in omejevanje dodatkov za oskrbo in družinskih dodatkov ter zvišanje pristojbin za javno subvencionirane službe, kot so jasli, so ravno mlade ženske prizadeli bolj kot moške. Zato sta njihova ekonomska neodvisnost, ki je nujna za dejansko enakost spolov, in udeležba v javnem življenju zelo ogroženi.

Zdravje

Sedanje nazadovanje v evropski družbi vpliva tudi na zdravje in s tem povezane pravice žensk in moških. Da se omogoči odgovorno in varno spolno življenje, je treba zagotoviti dostop do informacij in oskrbe, pa tudi možnost varne, učinkovite in cenovno dostopne kontracepcije, varnega in zakonitega splava sterilizacije ter podporo v primeru posvojitve.

Poleg tega je pomembno, da se raziščejo razlogi za različno pričakovano življenjsko dobo žensk in moških. Tudi raziskave, v katerih se upošteva vidik spola, lahko pomagajo pojasniti vpliv spola na zdravje in spremeniti vzorec.

Znanje, izobraževanje in mediji

- Če pogledamo poročila znotraj EU, ugotovimo, da je le 24 % oseb, o katerih se poroča, žensk.

Vloge, ki se posredujejo prek učnega gradiva in učnih načrtov v šoli in drugih izobraževalnih zavodih, ne vplivajo le na dejanski uspeh, temveč tudi na odločitev o nadaljnji poklicni poti po koncu šole. Te stereotipe še dodatno krepijo stereotipno prikazovanje žensk kot spolnih objektov v medijih. Le če že med izobraževanjem deklet in fantov pozornost namenimo razmisleku o tradicionalnih vlogah spolov in strukturah, imajo ti enake možnosti za samostojno in izpolnjujoče življenje.

Pri tem pa ne smemo zgolj podpirati deklet in žensk pri vseh njihovih odločitvah in na vseh njihovih poteh, temveč moramo, kot določa program Obzorje 2020, obenem zmanjševati

število fantov, ki opustijo šolanje, saj je teh zelo veliko.

Globalni vidik

Strategija za enakost spolov pa ne sme biti usmerjena le navznoter. EU je dolžna to pravico vedno znova poudarjati tudi v svojih odnosih z drugimi državami in podpirati njen nadaljnji razvoj. Študija agencije ZN za ženske je pokazala, da posledice netrajnostnega razvoja še povečujejo razlike med spoloma, saj gospodarske, socialne in okoljske krize dekleta in ženske močneje prizadenejo. Zato je treba te posebne posledice za ženske temeljito preučiti.

Odločneje je treba obsojati in kaznovati spolno nasilje na kriznih in vojnih območjih, pohabljanje spolovil ter otroške in prisilne poroke. Mnogim ženskam na svetu je še vedno onemogočen dostop do lastnine, naravnih virov in dediščine. Prav tako ni samoumevno, da imajo dostop do izobraževanja. Poročevalka glede tega meni, da bi EU lahko spodbujala enakost spolov z uvedbo ustreznega standarda v okviru sosedске politike in razvojnega sodelovanja, trgovinskih sporazumov in diplomatskih odnosov. Ta standard mora zagotoviti spoštovanje pravic žensk. Poleg tega mora EU podpirati ženske, da bi spodbudila njihovo enakopravno zastopnost v mirovnih pogajanjih in procesih demokratizacije.

Institucionalni mehanizmi in vključevanje načela enakosti spolov

Kljub prizadevanjem Komisije in držav članic za vključevanje načela enakosti spolov, se ta koncept ne uporablja vedno in na vseh področjih. Če bi pri pripravi političnih ukrepov in proračunov Unije in držav članic upoštevali načelo enakosti spolov in izvajali presoje vplivov z vidika spola, bi bila politika EU pravičnejša, bolj socialna in učinkovitejša. Pri prilagajanju in izboljševanju teh ukrepov bi lahko bila institucijam EU in državam članicam v pomoč zavezujoča ocena v obliki letnih poročil o napredku.

MANJŠINSKO MNENJE

v skladu s členom 52(3) Poslovnika
Beatrix VON STORCH

Zavračam poročilo o strategiji za enakost žensk in moških po letu 2015. V poročilu se med drugim zahteva priznanje pravice do splava kot človekove pravice. Po veljavnem nemškem kazenskem zakoniku je splav kaznivo dejanje, za katero je (le) v redkih izjemnih primerih predvidena kazen, poleg tega pa vprašanje splava ni v pristojnosti EU. Ravno tako odločno zavračam zahtevane ženske kvote za nadzorne svete, upravne odbore in parlamente (!). Zavračam tudi, da Evropska unija dodelitev razvojne pomoči povezuje z izvajanjem ukrepov za spodbujanje splava v državah v razvoju. Parlament ni pristojen, da bi od držav članic zahteval uvajanje programov za spolno vzgojo v šole. Pri tem zavračam te programe za seksualizacijo, poleg tega pa je s pravnega vidika izobraževalna politika v pristojnosti držav članic. To je le nekaj razlogov, zaradi katerih zavračam to poročilo. Obstajajo pa še številni drugi...

20.4.2015

MNENJE ODBORA ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE

za Odbor za pravice žensk in enakost spolov

o strategiji EU za enakost žensk in moških po letu 2015
(2014/2152(INI))

Pripravljalnica mnenja: Agnieszka Kozłowska-Rajewicz

POBUDE

Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve poziva Odbor za pravice žensk in enakost spolov kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. poudarja, da sta pravičnost in socialna kohezija glavni gonili za ukrepe, ki jih je treba sprejeti za odpravo različnih oblik neenakosti spolov; opozarja, da bi nadaljnje vključevanje žensk, ki predstavljajo 60 % diplomantov, na trg dela omogočilo odzivanje na gospodarske in demografske izzive, s katerimi se sooča Evropska unija;
2. poudarja, da je svetovno gospodarstvo zaradi razlik med spoloma na trgu dela v zadnjem desetletju izgubilo 27 % rasti BDP na prebivalca, in poudarja, da bi se BDP v državah članicah EU povečal za 15 % do 45 %, če bi pri zaposlovanju odpravili razlike med spoloma;
3. meni, da enakost spolov povečuje družbeno in gospodarsko blaginjo in torej ne prinaša koristi samo ženskam, temveč celotni družbi; opozarja, da je učinkovito zoperstavljanje stereotipom v zvezi s spolom bistvenega pomena za večjo udeležbo žensk v vseh segmentih trga dela; poziva EU, naj ima vodilno vlogo pri zoperstavljanju stereotipom v zvezi s spolom, predvsem na področju izobraževanja, dela in nadaljnega usposabljanja; poudarja, da bi morala biti nova strategija za enakost spolov, v skladu s Pogodbama, usmerjena v nadaljnje zmanjševanje neenakosti;
4. poudarja, da bi morala strategija za enakost spolov po letu 2015 predlagati ukrepe za: (a) zmanjšanje razlik v plačah med spoloma; (b) povečanje ekonomske neodvisnosti žensk; (c) izboljšanje dostopa žensk do trga dela in poklicnega napredovanja; (d) bistveno povečanje enakosti v procesu sprejemanja odločitev in (e) odpravo diskriminatornih struktur in praks, povezanih s spolom;

5. ugotavlja, da četrtnina vseh žensk medtem še vedno ostaja v kategoriji neplačanih delavk v domačih gospodinjstvih, kar pomeni, da za svoje delo ne prejemajo nobenega neposrednega plačila, in da še vedno obstaja jasna segregacija žensk v sektorjih, za katere so značilni nizka plača, dolg delovnik in pogosto neformalni delovni režimi, vsi ti dejavniki pa ženskam prinašajo nižje denarne, socialne in strukturne koristi, kot jih imajo tipični zaposleni moški; opaža, da za udeležbo žensk na trgu dela še vedno obstajajo značilne ovire in da ženske v EU v povprečju zaslužijo približno 16,4 % manj kot moški; poudarja, da je treba zaradi teh diskriminatornih struktur in praks v škodo žensk enakost spolov zagotoviti na vseh področjih, vključno z dostopom do zaposlitve, poklicnim napredovanjem, usklajevanjem poklicnega in zasebnega življenja ter spodbujanjem enakega plačila za delo enake vrednosti;
6. poziva države članice, naj v zasebnem in javnem sektorju okrepijo in zagotovijo polno uporabo kolektivnih pogajanj kot nepogrešljivega instrumenta za zakonsko urejanje delovnih razmerij, boj proti diskriminaciji pri plačilu in spodbujanje enakosti;
7. poudarja, da je odprava nasilja nad ženskami povezana s spoštovanjem človekovih pravic ter da imajo neposredni in posredni stroški nasilja nad ženskami ter nasilja v družini negativen učinek na trg dela in gospodarstvo; meni, da je nasilje nad ženskami ovira za žensko participacijo v družbi in za popolno uveljavljanje njihovega potenciala na trgu dela ter da lahko negativno vpliva na njihovo učinkovitost na delovnem mestu in na kakovost njihovega življenja; poziva Komisijo in države članice, naj priznajo gospodarske in druge posledice nasilja nad ženskami, kar kažejo podatki, zbrani ločeno po spolu, ter poudarja potrebo po učinkovitih ukrepih za boj proti nasilju nad ženskami; meni, da bi morala biti odprava nasilja nad ženskami prednostna naloga strategije za obdobje po letu 2015;
8. poudarja, da čeprav je enakost spolov temeljna pravica, zapisana v Pogodbah, v EU še zdaleč ni dosežena, in meni, da je enakost spolov na trgu dela, skupaj s kakovostnimi delovnimi mesti, nujen pogoj za uresničitev cilja o 75-odstotni stopnji zaposlenosti, ki je zapisan v strategiji Evropa 2020, in bistvenega pomena za zagotovitev vzdržnosti pokojninskih sistemov; zato poziva k vključitvi v strategijo Evropa 2020 glede zaposlovanja enako ambicioznih ciljev za moške in za ženske, ki jih je treba upoštevati tudi v vseh vidikih evropskega semestra;
9. poudarja, da je finančno sprejemljivo, dostopno in kakovostno otroško varstvo pomemben pogoj za enakost spolov in za udeležbo žensk na trgu dela; poziva Komisijo in države članice, naj popolno uresničevanje barcelonskih ciljev za zagotavljanje otroškega varstva vključijo kot prednostni cilj v novo strategijo za enakost spolov; poudarja, da so bili cilji prvotno zastavljeni za leto 2010 in da jih večina držav članic še vedno ni uresničila;
10. poudarja, da čeprav so se razlike v stopnjah zaposlenosti in v plačah med ženskami in moškimi v zadnjih letih nekoliko zmanjšale, to ni posledica izboljšanja položaja žensk, temveč dejstva, da sta stopnja zaposlenosti in višina plač moških med gospodarsko krizo upadli;
11. še posebej poudarja, da bodo posledice zmanjšanja sredstev za javne storitve otroškega varstva in oskrbe starejših najverjetneje nosile ženske;

12. poudarja, da sta gospodarska rast in konkurenčnost v EU odvisni od tega, ali bomo uspeli premostiti vrzel med stopnjo izobrazbe žensk (60 % univerzitetnih diplomantov v Evropi je žensk) ter njihovo udeležbo na trgu dela in položajem, ki ga na njem zavzemajo; poudarja, da se je treba boriti proti vsem vidikom vertikalne in horizontalne segregacije, ki omejujejo zaposlovanje žensk v določenih sektorjih in jih izključujejo z višjih hierarhičnih položajev v podjetjih; poudarja, da so pozitivni ukrepi v obstoječi zakonodaji, predvsem v javnem sektorju nekaterih držav članic, izboljšali enakost spolov pri vstopu na trg dela, vendar jih je treba razširiti na vse faze poklicne poti;
13. poudarja, da je diskriminacija na trgu dela eden izmed glavnih razlogov za neenakost spolov in da so enake možnosti v delovnem življenju ter ekonomska neodvisnost žensk bistvenega pomena; opozarja, da so pri dostopanju do izobrazbe in trga dela zlasti v neenakem in ranljivem položaju pripadnice manjšin in priseljenke; poziva Komisijo, naj v svoji novi strategiji za enakost spolov predlaga jasne ukrepe proti diskriminaciji na trgu dela, ki temelji na spolu in spolni identiteti, na primer pri zaposlovanju, enakem plačilu in pokojninah, ter za učinkovitejši boj proti spolnemu nadlegovanju na delovnem mestu; ugotavlja, da je bilo kljub zakonodaji EU, ki štiti posameznike pred diskriminacijo pri zaposlovanju, ki temelji na spolu, na podlagi študije Agencije Evropske unije za temeljne pravice iz leta 2012 30 % transseksualnih iskalcev zaposlitve žrtev diskriminacije¹; poudarja, da je to kršitev Listine Evropske unije o temeljnih pravicah; zato poziva Evropsko komisijo, naj natančno spremlja učinkovitost nacionalnih pritožbenih organov in postopkov na področju izvajanja direktiv o enakosti spolov;
14. poudarja, da je neenaka porazdelitev družinskih obveznosti eden od glavnih razlogov za neenak položaj žensk na trgu dela; opozarja na dejstvo, da se mnogo žensk po porodu ne vrne na delo; poudarja, da je usklajevanje poklicnih in družinskih nalog ključni pogoj za enakost spolov, ki bi ga bilo treba spodbujati z:
 - a) naložbami v javne storitve, ki ženskam pomagajo pri vključevanju na trg dela, zlasti v dosegljive, dostopne in visokokakovostne varstvene strukture za otroke (za hitrejšo dosego ciljev držav članic in barcelonskih ciljev) in invalide, odrasle, ki potrebujejo nego, starejše in bolne, saj so ženske glavne skrbnice, te neplačane naloge pa negativno vplivajo na njihovo zaposlitev;
 - b) ukrepi za spodbujanje vključevanja moških v domača opravila, in sicer s pomočjo zakonodaje o dopustu za nego in varstvo otroka in očetovskem dopustu, na voljo obema staršema, vendar z močnimi spodbudami za očete, kot sta neprenosljivi starševski dopust ter zakonodaja o starševskem dopustu za biološke starše in posvojitelje; poziva Komisijo in države članice, naj dajo prednost tem in drugim zakonodajnim ukrepom, ki moškimi in zlasti očetom omogočajo, da uveljavljajo svojo pravico do usklajevanja zasebnega in poklicnega življenja;
 - c) spodbujanjem prilagodljivih oblik dela, dela na daljavo za moške in ženske in podpore materam pri obnavljanju poklicnih znanj in spretnosti z usposabljanjem in tečajih po prekinitvi poklicne poti;

¹ <http://fra.europa.eu/en/survey/2012/eu-lgbt-survey>.

- d) spodbujanjem pozitivnih modelov na področju usklajevanja poklicnega in družinskega življenja za ženske in moške v učnem gradivu v šolah na vseh ravneh;

poudarja, da so za napredek pri poštenu in enaki porazdelitvi teh obveznosti potrebne spremembe v mentaliteti; poziva Komisijo, naj to težavo obravnava v novi strategiji za enakost spolov;

15. meni, da mora Svet nujno sprejeti skupno stališče v zvezi s spremembo predloga direktive o uvedbi ukrepov za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo (COM(2008)0637), da se zaščitijo delavke pred nepravilnim odpuščanjem med nosečnostjo;
16. poudarja, da je feminizacija revščine posledica različnih dejavnikov, kot so prekinitev poklicne poti žensk, razlike v plačah (16,4 %) in pokojninah (39 %) med spoloma, neenakost spolov pri poklicnem napredovanju, dejstvo, da so ženske pogosto zaposlene na podlagi nestandardnih pogodb (kot so pogodbe za neprosto voljni skrajšani delovni čas, za začasno delo ter pogodbe brez zagotovljene minimalne delovne obveznosti), pomanjkanje socialne varnosti za partnerje, ki pomagajo samozaposlenim delavcem, in revščina v gospodinjskih mater samohranilk; poudarja, da bi lahko s pomočjo politik boja proti revščini in diskriminaciji, ki temeljijo na vključevanju načela enakosti spolov, prek akcijskih programov, ki posebno pozornost namenjajo prikrajšanim ženskam in ki so podprti z ukrepi za boj proti revščini žensk, ter z izboljšanjem delovnih pogojev v sektorjih z nizkimi prihodki, v katerih so ženske prekomerno zastopane, do leta 2020 za 20 milijonov ljudi znižali stopnjo revščine; poudarja, da večplastna diskriminacija, s katero se soočajo ženske zaradi invalidnosti, rasnega in etničnega porekla, družbeno-ekonomskega statusa, spolne identitete in drugih dejavnikov, prispeva k feminizaciji revščine; poudarja, da je pomembno spremljati, kako na ženske in družine vplivajo obdavčevanje in modeli delovnega časa na podlagi spola;
17. poudarja, da razlike v plačah med spoloma izvirajo iz nezadostnega sodelovanja žensk na trgu dela, vertikalne in horizontalne segregacije in dejstva, da so plače v sektorjih, v katerih so ženske prekomerno zastopane, pogosto nižje; poudarja potrebo po spremljanju razlik v plačah med spoloma v javnem in zasebnem sektorju in potrebo po preglednosti in prepoznavanju razlik v plačah med spoloma na delovnem mestu;
18. opozarja, da je samo 8,9 % članov v izvršnih in 15 % članov v neizvršnih upravnih odborih žensk, ter poudarja potrebo po preglednosti in večjem ravnotežju med spoloma, ki naj na vseh področjih temelji na enakih in objektivnih merilih za zaposlovanje in napredovanje do položajev odločanja, da bi se lahko borili proti „steklenemu stropu“, ki je prisoten v skoraj vseh državah članicah; meni, da bi morala strategija EU za enakost med moškimi in ženskami na tem področju po letu 2015 vključevati akcijski načrt;
19. meni, da je treba sprejeti pobude in ukrepe, zlasti na področju izobraževanja in usposabljanja, vključno v visokem šolstvu, za boj proti stereotipnim predstavam o zaposlovanju žensk; poudarja, da je treba spodbujati žensko podjetništvo, zlasti podjetništvo mater, ter karijerne priložnosti za ženske na področju znanosti in v sektorju informacijskih in komunikacijskih tehnologij; poudarja, da je pomembno spodbujati ženske, naj se posvetijo študiju znanosti, tehnologije, inženirstva in matematike, ter jih vključiti v industrijske sektorje z visoko rastjo, zlasti v raziskave in razvoj, kar bi

bistveno spodbudilo evropsko gospodarsko rast in konkurenčnost;

20. poudarja, da je treba spodbujati pregledne postopke za imenovanje žensk v neizvršne upravne odbore podjetij, ki kotirajo na borzi; spodbuja javni in zasebni sektor k pripravi prostovoljnih shem za spodbujanje žensk na vodstvenih položajih ter poziva Evropski svet, naj končno sprejme skupno stališče po prvi obravnavi direktive o ženskah v upravnih odborih v Parlamentu;
21. poudarja visoko raven neprijavljenega dela in navidezne samozaposlitve, ki zadeva veliko število žensk, zlasti tistih, ki delajo v gospodinjstvih, negativno vpliva na ženske prihodke in socialno varnost, ogroža uveljavljene socialne standarde zdravja in varnosti pri delu ter znižuje BDP v EU; poziva k ustvarjanju podpore in spodbujevalnih mehanizmov, da bi se izboljšal prehod z neformalnega k formalnemu gospodarstvu; ugotavlja, da je v tem pogledu ključnega pomena ustanovitev evropske platforme za krepitev sodelovanja pri preprečevanju in izkoreninjanju neprijavljenega dela;
22. poziva države članice, naj okrepijo boj proti neprijavljenemu delu in negotovim zaposlitvam, vključno z malim delom in lažnim delom s skrajšanim delovnim časom, ter naj zagotovijo primerno socialno varnost za vse delavce; poleg tega obžaluje zlorabo netipičnih pogodb o zaposlitvi kot sredstva za neizpolnjevanje obveznosti na področju zaposlovanja in socialnega varstva;
23. priporoča, naj bosta družinska in delovna zakonodaja na področju enostarševskih družin in starševstva LGBT celovitejši, saj se sestava in opredelitev družine sčasoma spreminjata;
24. meni, da bi morale politike in instrumenti, namenjeni odpravljanju brezposelnosti mladih, kot sta jamstvo za mlade in pobuda za zaposlovanje mladih, upoštevati posebne potrebe mladih moških in žensk, da bi jim omogočili dostop do trga dela; ugotavlja, da je stopnja mladih žensk, ki niso zaposlene, se ne izobražujejo ali usposablajo, višja kot pri moških; prav tako poziva, naj se zberejo podatki o brezposelnosti mladih, ločeno po spolu, da se lahko sprejmejo namenske politike, ki bodo temeljile na dejstvih;
25. spodbuja države članice, naj prepoznajo potencial nedavne direktive o javnih naročilih, ki lahko spodbudi in izboljša vključevanje načela enakosti med spoloma, ter naj premislijo o možnosti, da se, kjer je to možno, v pogodbah o javnih naročilih kot pogoj postavijo zahteve o enaki obravnavi in enakosti med spoloma na podlagi veljavne zakonodaje v državah članicah; se zaveda, da je treba pri tem spoštovati zakonodajo EU o konkurenci.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	16.4.2015
Izid končnega glasovanja	+: 38 -: 6 0: 9
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Laura Agea, Tiziana Beghin, Brando Benifei, Mara Bizzotto, Vilija Blinkevičiūtė, David Casa, Ole Christensen, Martina Dlabajová, Elena Gentile, Arne Gericke, Danuta Jazłowiecka, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Patrick Le Hyaric, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Thomas Mann, Anthea McIntyre, Elisabeth Morin-Chartier, Georgi Pirinski, Terry Reintke, Maria João Rodrigues, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Ulrike Trebesius, Ulla Tørnæs, Renate Weber, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská, Inês Cristina Zuber
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Georges Bach, Elmar Brok, Labros Fundulis (Lampros Fountoulis), Sergio Gutiérrez Prieto, Eva Kaili, Dominique Martin, Joëlle Mélin, Neoklis Silikiotis (Neoklis Sylikiotis), Ivo Vajgl
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Amjad Bashir, Enrique Calvet Chambon, Tania González Peñas, Maria Grapini, Ivan Jakovčić

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	6.5.2015
Izid končnega glasovanja	+: 20 -: 12 0: 3
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Daniela Aiuto, Maria Arena, Catherine Bearder, Beatriz Becerra Basterrechea, Malin Björk, Viliija Blinkevičiūtė, Anna Maria Corazza Bildt, Viorica Dăncilă, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Mary Honeyball, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Elisabeth Köstinger, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Angelika Mlinar, Angelika Niebler, Maria Noichl, Marijana Petir, Terry Reintke, Liliana Rodrigues, Jordi Sebastià, Michaela Šojdrová, Ernest Urtasun, Ángela Vallina, Beatrix von Storch, Anna Záborská, Jana Žitňanská, Inês Cristina Zuber
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Rosa Estaràs Ferragut, Ildikó Gáll-Pelcz, Constance Le Grip, Georg Mayer, Branislav Škripek, Monika Vana, Julie Ward
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Isabella Adinolfi